

ВИБІР ОПТИМАЛЬНОГО МЕТОДУ ЛІКУВАННЯ ПЕРЕЛОМІВ КЛЮЧИЦІ НА ОСНОВІ ВИВЧЕННЯ ВІДДАЛЕНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

Малетин А.В., студ. 6-го курсу

Науковий керівник – к.мед.н., доц. В.Д. Щищук

СумДУ, кафедра ортопедії, травматології та невідкладних станів

Переломи ключиці залишаються актуальною проблемою сучасної травматології, оскільки є одним з найпоширеніших пошкоджень кісток верхнього плечового поясу і суттєво впливають на формування показників працездатності. За даними різних авторів, переломи ключиці становлять близько 2,6-10,5% від усіх переломів кісток скелету, у тому числі до 44% переломів кісток плечового поясу.

Нами було простежено результати лікування 264 пацієнтів з переломами ключиці, що знаходилися на стаціонарному та амбулаторно-поліклінічному лікуванні у КУ СМКЛ №1 в період з 2006 по 2010 рік. Проаналізовані історії хвороби, амбулаторні картки, дані динамічного рентгенологічного обстеження.

Серед пацієнтів з переломами ключиці переважали представники чоловічої статі – 177 (67%), жінки – 87 (33%) від загальної кількості хворих. Встановлено, що більшість пацієнтів – 167 (63%) були прооперовані, решта лікувалася консервативно. З методів оперативних втручань найчастіше застосовувався інтрамедулярний остеосинтез (77, 8%), накістковий остеосинтез (18 %), позавогнищевий остеосинтез (4,2%).

Простежені найближчі та віддалені результати лікування цієї категорії пацієнтів. Встановлено, що у 96% випадків були отримані добрі та задовільні результати. У 4% випадків були зафіксовані ускладнення, пов'язані з інфікуванням, нестабільністю металоконструкцій та формуванням псевдоартрозів.